

solidarnost je naša snaga

Solidarnost sa ratnim izbeglicama

ČAJ, NOT BOMBS! ČAJ, NOT WALLS! (ČAJ, NE BOMBE! ČAJ, A NE ZIDOVII!)

3. februar 2017.

U Beograd iz Ljubljane ne dolaze samo za Novu godinu 'Slovenci' koji se provode po splavovima, na turbofolk tulumu, na sarme, čevape, rakiju... Tako ih opisuju tabloidi.

O drugima koji nam pristižu iz Slovenije ne pišu ni tabloidi a ni ono malo preostalih nezavisnih medija. Nisu solidarnost i nenasilje vest!

U grad nam je stigla Jelka. Naša drugarica iz antiratnih dana. Tada 1996. došla sa drugaricama u Novi Sad, na naš skup ženske solidarnosti protiv rata/Međunarodne mreže Žena u crnom. Onda se Jelka posvetila strasno i uporno borbi za prava 'Izbrisanih' u Sloveniji. Srele smo se u Ljubljani, oktobra 2016. godine u socijalnom centru 'Rog', nekadašnjoj fabrici bicikla, koju su društveni pokreti skvotirali, pretvorili u epicentar antifašističkog/antirasističkog otpora u Ljubljani i celoj regiji. Socijalni centar „Rog” pruža utočište onima koji su ostali bez mogućnosti izbora, kao i u ratovima devedesetih na prostoru bivše Jugoslavije. To su danas ratne izbeglice/begunci sa Bliskog istoka. 'Rog' je najsigurnije mesto za 'begunce' u celoj Sloveniji.

Sa Jelkom su u grad došle i Andreja i Nika. Iznajmile stan preko puta Železničke stanice, da budu pri ruci 'beguncima', da im skuvaju čaj, toplu juhu... Dolaze u taj stan muškarci u malim grupama da se okrepe, okupaju...

Feministička etika brige i odgovornosti. I feminističke pravde, jer „pravda uvek kreće od lica, od odgovornosti za druge“ (*Emanuel Levinas*).

Tog dana, u petak 3. februara, našla sam se sa Jelkom kod hangara/baraka/logora iza Autobuske stanice. Potom smo se sa beguncima uputili u stan. Ja donela čajeve-crni, zeleni, nanu na meru, znam da ga više vole nego iz kesica. Sa beguncima sa raznih meridijana Bliskog i Srednjeg istoka, zajedno spremamo čaj. Jak crni čaj, a zeleni pomešan sa nanom, sve sa dosta šećera. Kad baš ne možemo skroz da se razumemo, ubacujemo 'inšalah' ili 'mašala'.

O užasima putovanja nisu bili voljni da pričaju. Nemaju reči da to izraze, nemaju ime za to. Svedočili su o policijskom nasilju na granicama - da ih tuku, uzimaju im novac, pa čak odeću i cipele. Da nikako ne stignu do Evrope.. A oni pričaju o svojim planovima i snovima. Nisu se odrekli sna o Evropi, samo da stignu do te Evrope, najviše do Nemačke, neki do Belgije...

Pričali smo i o Trampu, svi uglas i oni i mi, potpuno saglasni da je lud i opasan, kao 'talibani' kaže jedan od begunaca.

Jelka, Nika Andreja, Barbara, Mojca, Metka i Janez...i toliki drugi u talasima pristižu u Beograd, idu u logore/hangare/barake. Da se nađu beguncima. Niti nežne brige pletu, mreže neposlušnosti tvrđavi Evropi se šire, zidovi se preskaču...Sa Jelkom, Nikom, Barbarom, Andreom, Mojcom...sa ljudskom zajednicom osetljivih i odgovornih aktivistkinja i aktivista iz Slovenije, Hrvatske, Nemačke... drugačija Evrope je moguća!

Zabeležila: Staša Zajović

solidarnost je naša snaga